

Mikio Watanabe

Mikio Watanabe er født i Yokohama i Japan i 1954, med utdannelse fra kunstakademiet i Tokyo. Etter endt utdanning i 1977 flyttet han til Frankrike hvor han har bodd og arbeidet siden. I den franske kunstmetropolen begynte han grafikkstudier ved Hayters berømte Atelier 17, der "alle", fra Marc Chagall til vår egen Inger Sitter, også har vært innom. For Watanabe var det grafikken som ble det store hjertebarnet. Han har spesialisert seg på mezzotint og kan uten tvil kalles en mester innen teknikken med sin fullkomne beherskelse. Ikke minst er han en fremragende tegner og kjenner av kroppens anatomi.

Debututstillingen fant sted i Fuji Art Salon i Tokyo i 1983, og allerede fire år senere hadde han sin første utstilling i Paris. De senere årene har Watanabe vist seg som en internasjonal kunstner med utstillinger i bl.a. New York, Ottawa, Genève, Brussel, Storbritannia og Spania. I tillegg kommer jevnlig utstillinger i kunstnerens to hjemland, Frankrike og Japan. Han har også deltatt på mange internasjonale kollektive utstillinger, og har bl.a. flere ganger stilt ut sammen med Laurent Scholnyk.

Bildene til Watanabe er rett og slett vakre. Kanskje ikke så rart når han selv understreker at bildene i stor grad handler om kjærlighet - kjærlighet til selve håndverket, og til modellen, som i mange år har vært hans egen kone Yuriko. Han arbeider hele tiden mot det øyeblikket da kopperet, teknikken, verktøyet og hans egen personlighet smelter sammen til et harmonisk hele. Slik beskriver han det selv: "It is essential that I vigorously train myself, perpetually purifying and polishing my character. My works are an effort to capture with sincerity the beauty that is manifest in nature. The moment when the copper plate, the technique, the tools and myself become one harmonious whole is when the best of each element is brought out."

Det handler også om kvinnekroppen i Watanabes bilder, selv om han også har frosker, firfisler og fisker på repertoaret. En kvinnekropp som er sensuell, poetisk, hemmelighetsfull og smygende omgitt av en sort stillhet, innkapslet i sin egen verden. Kvinnenes ansikt eller hode er sjelden med i den japanske kunstnerens bilder, dette er heller ikke så viktig. Hodet er kuttet av, vender seg bort eller oppslukt av mørket. Vi som betrakter vil aldri oppnå kontakt med modellen. For Watanabe avbilder ikke individer, men hyller kvinnekroppens svungne former og yppighet i en idealisert tilstand. Hans raffinerte behandling av mezzotint-teknikken gjør at fantastiske små detaljer og helhet glir over i hverandre: Han understreker kroppens ulike anatomiske deler som fotens struktur, et vridt hofteparti, flettete fingre, en strukket nakke eller et øre som vendes lyttende mot oss som ser. Inntrykket vi setter igjen med er likevel den grasiøse kroppen.

Watanabe jobber også med en barokk lyssettingen av sine kvinner. Hun stiger frem fra mørket og enkelte kroppsdeler er så belyst at de nesten skinner mot oss. Andre deler bader i skyggen, så vi må kikke nærmere for å prøve å oppdage noe av det skjulte. Men det er umulig, det forblir skjult. Slik blir hans modeller som mystiske skapninger, opphøyet fra den dagligdagse kvinnekroppen, og på langt nær så direkte som kvinnekroppen fremstilt i media og moteverden. Det er noe

gammelmodig over Watanbes vakre kvinneakter, som om de er laget på 1800-tallet. Mye skyldes den 200 år gamle teknikken han benytter, kvinnen som et klassisk motiv i kunsten og den naturalistiske fremstillingen av henne. Men man kan finne flere referanser til kunsthistorien i arbeidene fineArt selger; "Le point du jour" kan minne om en egyptisk sfinks, mens "Résonances" er som hentet fra Pre-Raphaelites motivverden og stil. (En gruppe unge malere som i 1848 i England, med Dante Gabriel Rossetti i spissen, formet det hemmelige samfunnet The Pre-Raphaelite Brotherhood. De mente at stor kunst kun var å finne før det 16. århundre og den italienske maleren Raphael. De hente sine motiver fra middelaldrenes eventyr, bibelhistorie, klassisk mytologi og naturen).

Men Watanabe er også en kunstner av vår tid. Formene forenkles, modellenes stillinger er utfordrende og "moderne". Like viktig som selve kroppen er også det sorte rommet rundt modellen, den negative formen og bakgrunnen. Han leker med perspektivet, formatet og utsnitt av kroppen, noe er sett skarp nedenifra og opp, andre rett forfra, noen fra siden. Og i noen bilder vet vi ikke helt hva som skjer. Ved å fremstille kvinnekroppen slik Watanabe gjør, lager han kunst vi alle kan ha et forhold til. Kropp er nettopp noe alle kjenner seg igjen i. I tillegg kommer hans delikate og mystiske bruk av detaljer og de fineste nyanser fra sort til hvitt som omformer hans modeller til vesener fra en annen dimensjon.

MIKIO WATANABE

Født 1954 i Yokohama, Japan.
Bosatt i Paris siden 1977.

UTDANNELSE:

1977 Eksamen, University of Fine Art, Tokyo, Japan.
1979-81 Atelier 17, S.W.Hayter, Paris, Frankrike

INNKJØPT AV:

Bibliothèque Nationale Paris, Frankrike.
Musée de Beaux Arts, Caen, Frankrike.
Musée Baron Gérard Bayeux, Frankrike.
Musée des Beaux Arts Ouimper, Frankrike.
New Orleans Museum of Art, USA.
Bulgaria Culture Ministry, Sofia, Bulgaria.
Central Academy of Art, Kuala Lumpur, Malaysia. M.fl.

UTSTILLINGER:

Separatutstillinger (i utvalg):

1983 Fuji Art Salon, Tokyo, Japan.
1987 Galerie André Biren, Paris, Frankrike.
1989, -90, -91, -92 og -93 Galerie Pensée, Tokyo, Japan.
1989, -90, -92, -93 og -94 Multiple Impressions Gallery, New York, USA.
1989 Kawakami Gallery, Tokyo, Japan.
1989, -91, -92 og -93 JMS Gallery Providence, USA.
1990, -91, -95, -96 Yodo Gallery, Oslaka, Japan.
1990 Little Gallery Staithes, England.
1990 Galerie L'Exemplaire, Sveits.
1991 Galerie S. Combescot, Paris, Frankrike.
1991 Gallery Art Multiple, Toulouse, Frankrike.
1992 Galerie Flament, Paris, Frankrike.
1992 Galerie Vermeer, Nantes, Frankrike.
1992 Renjeau Gallery, MA, USA.
1993 Picture That Gallery, New Jersey, USA.
1993 Sole Gallery, MA, USA.
1993 Taler Galleria, Spania .
1993 Galerie Bréhéret, Paris, Frankrike.
1993 Phane Gallery, Brüssel, Belgia.
1993 Chelsea Gallery, Ohio, USA.
1993 Gallery Ginza, Tokyo, Japan.
1993 Galerie Drepeaud, Toulouse, Frankrike.
1993 Kaibundo Gallery, Kobe, Japan.
1994, -96, -98 Gallery Han, Tokyo, Japan.
1994 Picture That Gallery, Kobe, Japan.
1995, -96, -98 Kaibundo Gallery, Kobe, Japan.
1995 Galerie l'Ornière Bleue, Montolieu, Frankrike.
1996, -98, -00, -04, -05, -07 Multiple Impressions, New York, USA
1996 JRS Providence, USA.
1996 Blackwood Gallery, Pittsburgh, USA.
1996 Shomeido, Tokyo, Japan.
1996 Athena Art Gallery, Kortrijk, Belgia.
1997 Invitert til Biennale Euro-Estampe, Lorient, Frankrike.
1998, -01, 03, -05 Galerie Michèle Broutta, Paris, Frankrike.
2000 Stone and Press Gallery, New Orleans, USA